

RAŠALUOTI PIRŠTAI

Nr. 2

Vilniaus r. Rūkinių gimnazija

Lapkritis, 2021

Šiame laikraštelyje

- 🔹 Kelionių mėnuo
- 🔹 Tolerancijos diena
- Tolerantiškiausio mokytojo rinkimai
- Tolerantiškiausio mokinio rinkimai
- Tolerantiškiausios klasės rinkimai

☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞

KAS YRA TOLERANCIJA?

Tolerancija – tai pakantumas, mandagumas, pagarba kitiems, supratimas, kad kitas žmogus gali skirtis nuo mūsų, ir pripažinimas, kad jis turi teisę būti kitoks nei mes.

KAM REIKALINGA TOLERANCIJA?

Pasaulyje gyvena daugybė žmonių ir visi jie yra skirtingi. Mes galime nemėgti kai kurių iš jų, ir, žinoma, kai kurie gali nemėgti ir mūsų, tačiau jei visi suprasime, kad skirtumai – ne pagrindas nesantaikai ar ižeidinėjimui, galėsime jaustis saugiai. Toleruoti reiškia suvokti ir pripažinti, kad kitų ypatybių turintis žmogus nėra blogesnis, menkesnis.

AR REIKIA TOLERUOTI VISKĄ? KUR YRA TOLERANCIJOS RĪBOS?

Tolerancija yra leidimas mums būti savimi ir gyventi taip, kaip norime, tačiau mūsų gyvenimo būdas, elgesys neturi pažeisti kito žmogaus teisių ir laisvių. Tolerancija nėra beribė – ji baigiasi tada, kai pažeidžiamos kito žmogaus teisės ar užsiimama nusikalstama veikla.

LAIMĖ GYVENTI

*Gyvenimo laimė — tai laimė gyventi.
Atrodo, toks paprastas posakis šitas.
Kas tau yra laimė ar jau apsisprendei?
Kokiais Žemės žodžiais tu ją apsakytum?*

*Gal neregiiui laimė — matyti pasaulį,
Kaip sklaidžias saulėtekų spalvos ir krinta
Peizažai, kuriuos švelniai paliečia saulė.
Jis gali tik justis — matyt jam užginta.*

*O tam kas prikaustytas guli, nevaiškšto,
Būt laimė braidyti po rytmečio rasą.
Mažam kūdikėliui, paliktam ar našlaičiui,
Naujiejį tėvai laimę rankose neša.*

*Ir ilgis visi neapsakomo būvio,
Kai sklaidžias pilnatvės akimirkos šventos.
Ieškoje, kentėje, patyrę, išbuvę
Galiausiai suprantame — laimė gyventi.*

PAGRINDINIAI ŽINGSNIAI KELIJE Į LAIMĘ

KELIONĖS LAVINA PROTĄ?

☀ ☀

Protas yra didžiausias mūsų turtas. Protas pernelyg vertingas, kad jį beatodairiškai švaistytume. Juo reikia rūpintis. Kaip tai daryti? Protą lavinti galima ir labai paprastomis priemonėmis – kelionėmis. Kelionės užburia, sugundo ir niekada nepalieka. Manau, keliaujantis žmogus yra tikrai intelektualus, nes kelyje sutikti žmonės, vaizdai, įvykiai tikrai lavina. Anglų rašytojas G. K. Čestertonas sakė: „Kelionės lavina protą. Jeigu, žinoma, jūs jo turite“. Keliautojo širdyje visą laiką slypi mažas vaikutis, labai smalsus ir trokštantis susipažinti.

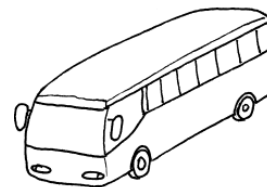

Manome, kad esame laimingi, kad gyvename čia, Lietuvoje, kad galime keliauti, galime patirti naujų išpūdžių, išgyvenimų. Keliaudami mes pažįstame naujus kraštus, susipažįstame su naujais žmonėmis, tiesiog išmokstame gyventi! Galima drąsiai teigti, kad mes visą laiką keliaujame per gyvenimą, o kelionės juk brandina mus.

☀ ☀

IŠVYKA Į LENKIJOS PODHALE

Jau keli metai mūsų gimnazijoje tęsiasi projektas „Pažink gamtą“, kurio metu mokiniai lanko gamtos muziejus, žiūri filmus apie gamtą, organizuojami konkursai, viktorinos. Mokinius jau seniai domino Lenkijos kalnai. Geografijos, biologijos ir lenkų kalbos pamokose buvo kalbama apie Lenkijos Tatrų gamtą, ten gyvenančius žmones. Taigi spalio 3 dieną mokinių grupė kartu su mokytojais išvyko į Podhalę, kad patirtų išpūdžius būdami nepakartojamoje šio regiono atmosferoje, taip pat stebėdami nuostabų kraštovaizdį. Pirmąją išvykos dieną, plaukdami sraunia Dunajeco upe, iš skirtingų pusių mokiniai grožėjosi nuostabiais rudeniniais Peninų kalnų peizažais, o rudens spalvos sukūrė išpūdingą atmosferą. Plaustininkai - Flisacy, kuriuos šiandien galima sutikti tik prie Dunajeco upės, pasakojo apie savo darbą, apie kalniečių gyvenimą ir tradicijas. Kelionė į Kasprovo viršūnę suteikė mokiniams išskirtinę patirtį. Buvo labai smagu dar ir todėl, kad beveik visi pirmą kartą kėlėsi į kalnus funikulieriais (kėlimo aukštis - 1987 m.). Važiuodami funikulieriumi teko pajusti stiprų vėjo gūšį. Kitą išvykos dieną buvo nuspręsta įveikti taką iki Morske Oko, kuris yra didžiausias ir ketvirtas pagal gylį gražiausias ežeras Tatrų kalnuose. Žalsvuose Morske Okas vandenyse mokiniai galėjo tarsi veidrodyje grožėtis

aukščiausiomis Lenkijos Tatrų viršūnėmis, stebėti netgi upėtakius, kurių ten buvo gausu.

Zakopanėje mokiniai susipažino ir su žemaičių kilmės, mūsų tautiečiu - lenkų dailininku, architektu, rašytoju ir meno teoretiku Stanislavu Vitkevičiumi, aplankė išskirtinio Jaunosios Lenkijos laikotarpio atstovo - poeto Jano Kasprovičiaus - muziejų, kuris įsikūręs Harendoje, stilingame mediniame name. Mokinius ypač nudžiugino 500 metų senumo Šv. Mykolo Arkangelo bažnytelė, esanti Dėbno mieste, sakoma, kad ji buvo pastatyta nenaudojant jokių vinių.

Mokiniai teigia, kad šios kelionės metu įgijo naujos patirties, praturtino žinias ir pamatė daug gražių vietų. Kai kurie norėtų vėl sugrįžti į Zakopanę. Tai buvo nuostabi išvyka, pilna gerų išpūdžių. Ilgą laiką jie prisimins nepamiršamas dienas Lenkijoje, akimirkas Podhalėje. Visi mokiniai labai dėkingi Lenkijos ambasadai Vilniuje ir Vilniaus rajono savivaldybei už

paramą ir pagalbą įgyvendinant kelionę, taip pat šios kelionės organizatorei - biologijos mokytojai Alicijai Karpovič.

KELIONĖS LAVINA PROTA?

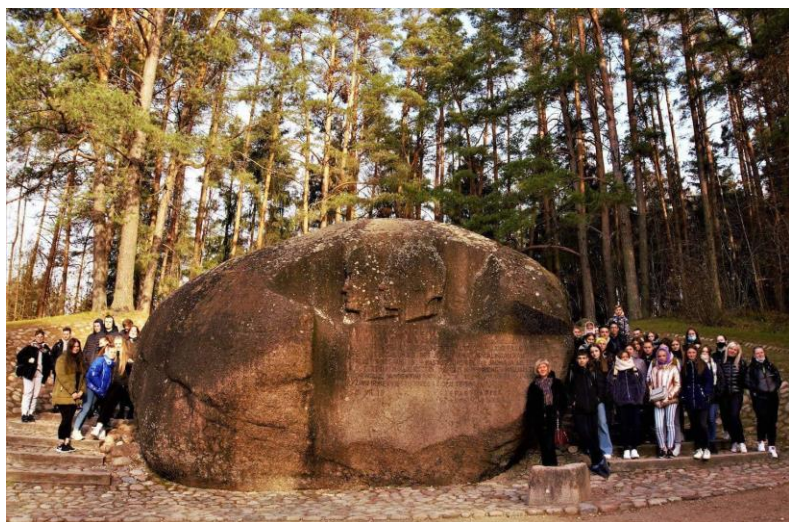
EDUKACINĖ IŠVYKA „KELIAM NYKŠČIUS UŽ ANYKŠČIUS!“

Kiekvienais metais aplankyti dar nematytus Lietuvos regionus tapo Rukainių bendruomenės tradicija. Šį rudenį nuspręsta vykti į Anykščius – tokio turtingo lankytinomis vietomis regiono rukainiškiams dar neteko matyti.

Ankstyvą spalio 26-osios, antradienio, rytą gimnazijos mokytojai ir mes, aktyviausi IIG-IVG klasių mokiniai, išsiruošėme į vienos dienos edukacinę-pramoginę išvyką „Kelkim nykščius už Anykščius!“ Pažintį su miestu pradėjome aplankydami Šv. Mato bažnyčioje esantį apžvalgos bokštą. Tai aukščiausia bažnyčia Lietuvoje, jos bokštų aukštis siekia 79 m. Deklamuodami A. Barausko poemos „Anykščių šilelis“ ištraukas pasivaikščiojome „medžių viršūnėmis“, t. y. 300 metrų vinguriuojančiu medžių lajų taku, iš aukščiausio Lietuvoje landšafto apžvalgos bokšto gėrėjomės nuostabiais Šventosios upės vingiais. Stabtelėjome ir prie milžiniško, antro pagal dydį riedulio Lietuvoje – Puntuko akmens. Čia mūsų laukė ir nutiestas lynų tiltas per Šventąją. Apsilankėme Laimės žiburio kalne, į kurį kopdami ir skaičiuodami laiptelius galvojome norus. Savo ekskursiją baigėme vasaros rogučių trasoje ant Kalitos kalno. 500 metrų ilgio trasa, kuria galėjome skrieti net 40 km/h greičiu, mums sukėlė netikėtų emocijų ir paliko neišdildomų įspūdžių. Už puikią edukacinę išvyką mokiniai dėkoja kartu vykusiai gimnazijos direktoriaus pavaduotojai D. Boroško, mokytojams (lietuvių kalbos ir literatūros mokytojai Lilijai Jeremejevai, biologijos mokytojai Alicijai Karpovič, istorijos mokytojui Viačeslavui Zenkevičiui). Nuoširdžios gidės dėka ši kelionė buvo labai turininga ir įdomi. Grįždami namo džiugiai kėlėme nykščius už Anykščius! Taigi, Anykščiai – šiaurės rytų Lietuvos miestas, kurį tikrai verta aplankyti.

IIIIG kl. mokinė Agnieška Lokutijevska

KELIONĖS LAVINA PROTA?

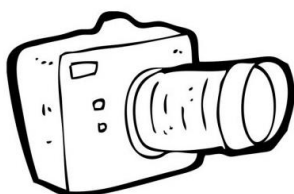

EDUKACINĖ IŠVYKA „KELIAM NYKŠČIUS UŽ ANYKŠČIUS!“

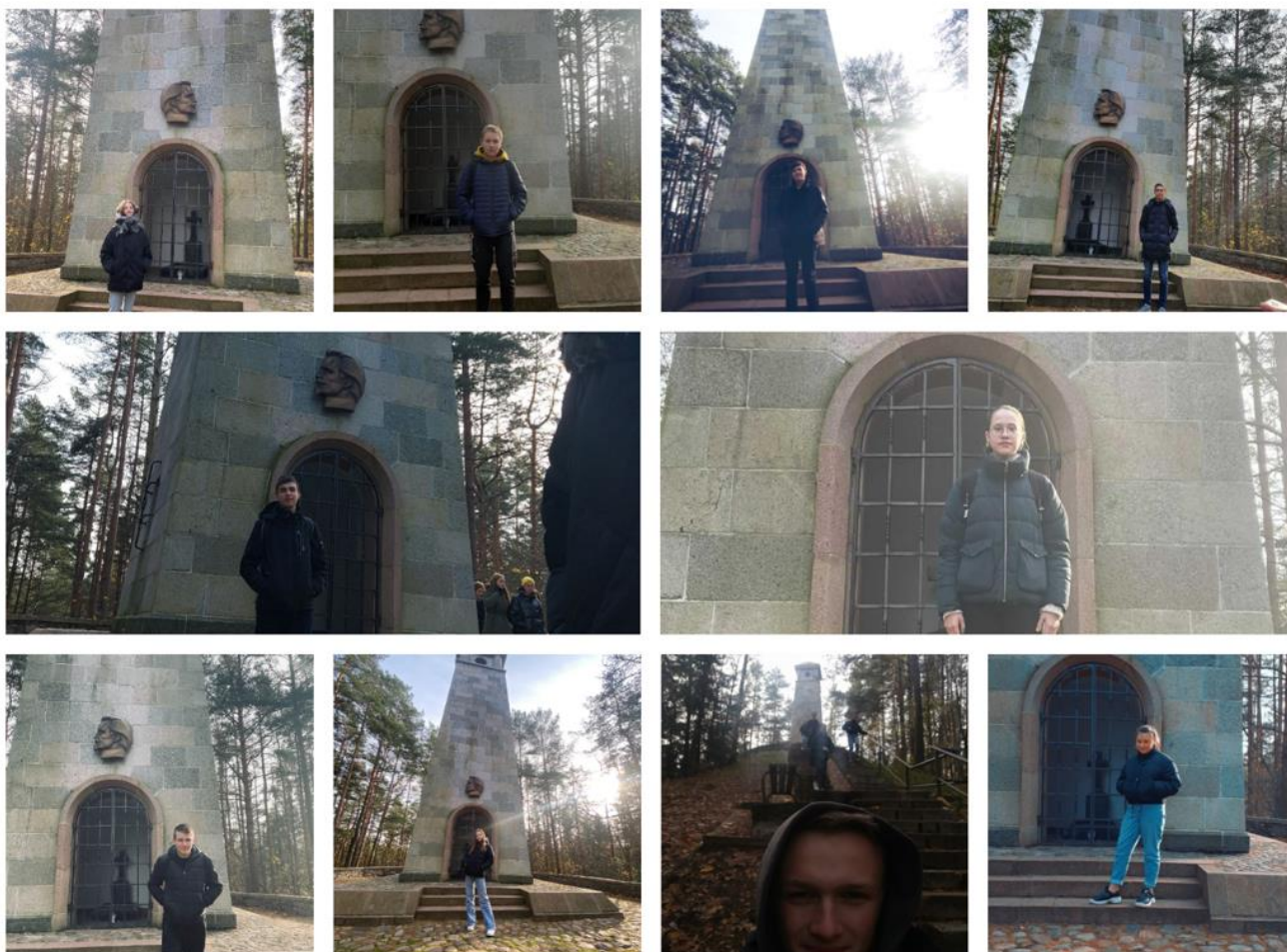
Lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Oksana Aleknavičius, sužinojusi, kad IIG klasė taip pat vyksta į Anykščius, ir siekdama, kad mokiniai kuo labiau įsitrauktų į ekskursijos veiklas, II grupės mokiniams pateikė intriguojančių klausimų ir užduočių:

1. Nusifotografuoti prie J. Biliūno kapo.
2. Sužinoti, kodėl J. Biliūnas pasirašinėjo slapyvardžiais Jonas Anykštėnas, Jonas Niūronis, ir kaip tie slapyvardžiai susiję su rašytojo gyvenimu.
3. Suskaičiuoti, kiek pakopų yra laiptuose, kuriais pakylama iki J. Biliūno kapo, ir kokia legenda su jais susijusi.

Mokiniai buvo aktyvūs, visos ekskursijos metu atidžiai klausėsi gidės pasakojimo ir noriai fotografavosi prie J. Biliūno kapo.

Mokytoja tiki, kad toks metodas, kai ekskursijos metu mokiniai turi atrasti atsakymus į pateiktus klausimus ar atlikti užduotis, yra geras būdas mokytis atidaus klausymo, žinomų dalykų siejimo su nauja informacija ir paskatinimas būti aktyviais veiklų dalyviais, o ne tik pasyviais klausytojais

TOLERANTIŠKIAUSI KLASIŲ MOKINIAI

1a klasė – David

2a klasė – Karina

3a klasė – Dominik

4a klasė – Zofia

SVEIKINAME

Lietuviškų klasių pradinukų
pats tolerantiškiausias
mokinys – Tajus, 4c klasė

5a klasė – Norbert

6a klasė – Robertas

TOLERANTIŠKIAUSI KLASIŲ MOKINIAI

7a klasė – Karolina

8a klasė – Miroslav

IG klasė – Tomaš ir Evelina

IIG klasė – Emanuela

IIIG klasė – Monika

IVG klasė - Valdemar

LAPKRIČIO 16 – TOLERANCIJOS DIENA

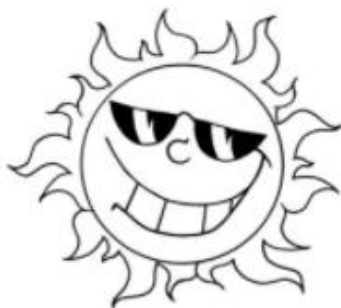
NESITYČIOK IŠ DRAUGŲ,
NETURĖK JOKIŲ BĖDŲ,
NETURĖSI TU BĖDŲ-
BUS GYVENIME GRAŽU!

ATSIKĖLĖS AŠ RYTE,
ĮŽEIDŽIAU LABAI TAVE.
PAMAČIAU, KAD TAI BĖDA,
STOP PATYČIOM VISADA!
NESITYČIOKI IR TU,
BŪSIM MES TADA BENT DU!

TOLERANCIJA – GERUMAS,
TOLERANCIJA – DORUMAS,
NESITYČIOKIM VISI,
KAD IR KOKS TU ESI!

MUMS PATYČIOS NEPATINKA,
JEI KAS TYČIOJAS TUOJ TRAMDOM,
O SUTRAMDŽIUS BUS GERAI,
DŽIAUGSIMĖS VISI ILGAI!

Jeigu radote gramatikos klaidą, prašome tai laikyti autorių ar redaktorių akies klaida!

“Rašaluotų pirštų” leidėjai: neformaliojo švietimo programa „Mes - žurnalistai“

Redakcinė kolegija: lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Lilija Jeremejeva, IIG klasės mokiniai: Agnieška Lokutijevska, Monika Pranskūnaitė, Inesa Stankevič, Viktorija Pozniak, Evelina Rusakevič, Donata Polujanska, Patryk Masevič, Erik Sadvoskij, Katažyna Moroz, Andžejus Špakovskis

Šį laikraštuką taip pat galite pamatyti interneto svetainėje www.rukainiai.vilniausr.lm.lt/